



ВГО «АСОЦІАЦІЯ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ УКРАЇНИ»

МЕТОДИЧНО-ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІАЛИ ДО ВЕБІНАРІВ ЗА ТЕМАМИ:

**«ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ В ПЕРІОД ДІ
ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ»;**

**ОБ'ЄДНАНА ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ З ПДФО, ЄСВ ТА
ВІЙСЬКОВОГО ЗБОРУ НА ПЕРІОД ДІ ВІЙСЬКОВОГО**

ЗМІСТ

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ В ПЕРІОД ДІЇ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	4
ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ.....	4
Які показники діяльності (за період перебування на загальній системі оподаткування чи за 12-ть місяців 2022 року наростаючим підсумком)	4
Зміни в адмініструванні податків для платників, що здійснюють обмін валют.....	6
ДПС перелічила особливості контролю за міжнародним оподаткуванням в умовах війни.....	6
Зарахування у зменшення податку на прибуток сплачених за кордоном податків	7
Реінвестиція дивідендів- сплата податку на прибуток	8
Індивідуальна податкова консультація щодо оподаткування податком на прибуток операцій, пов'язаних із нарахування дивідендів за фінансовими інвестиціями 17.11.2022 № 1996/ІПК/99-00-21-02-02-0611....	9
Благодійна допомога зсу: документальне оформлення.....	13
Індивідуальна податкова консультація щодо нарахування амортизації на активи 17.11.2022 № 1997/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	16
Індивідуальна податкова консультація щодо питань оподаткування доходів нерезидента від здійснення операцій із продажу частки в статутному фонді юридичної особи-резидента України юридичній особі-нерезиденту 19.10.2022 №1724/ІПК/99-00-21-02-02-06	21
Індивідуальна податкова консультація щодо питань оподаткування доходів нерезидента при здійсненні операцій з продажу корпоративних прав.....	25
19.10.2022 № 1728/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	25
Індивідуальна податкова консультація	29
щодо питань оподаткування доходів нерезидента з джерелом їх походження з України у разі отримання рекламних послуг у нерезидента	29
22.11.2022 № 2013 /ІПК/99-00-21-02-02-06.....	29
Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань оподаткування у період дії воєнного стану 02.11.2022 № 1822/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	30
Контрольовані операції.....	38
Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств у зв'язку з переходом на спрощену систему оподаткування під час воєнного стану	39
09.08.2022 № 1240/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	39
Індивідуальна податкова консультація щодо оподаткування дивідендів 07.09.2022 № 1411/ІПК/99-00-21-02-02.....	43
Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань оподаткування податком на прибуток підприємств під час воєнного стану.....	46
08.08.2022 № 1239/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	46
Індивідуальна податкова консультація	50
щодо окремих питань надання благодійної (гуманітарної) допомоги благодійною організацією 22.11.2022 № 2012/ІПК/99-00-21-02-02-06.....	50

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення Благодійної організації щодо окремих питань надання благодійної (гуманітарної) допомоги благодійною організацією, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, у межах компетенції повідомляє.....50

ОБ'ЄДНАНА ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ З ПДФО, ЄСВ ТА ВІЙСЬКОВОГО ЗБОРУ НА ПЕРІОД ДІЇ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ57

Об'єднаний звіт з ЄСВ та ПДФО/ВЗ (Податковий розрахунок)57

Сплата ПДФО та подача Розрахунків у разі зміни місцезнаходження протягом бюджетного року60

Уточнення показників поданої декларації у разі коли протягом року об'єкт нерухомості зруйновано/знищено61

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ В ПЕРІОД ДІ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ

Які показники діяльності (за період перебування на загальній системі оподаткування чи за 12-ть місяців 2022 року наростаючим підсумком) враховуються у фінансовій звітності, яка подається разом з Податковою декларацією з податку на прибуток підприємств за 2022 рік, платником податку на прибуток, який перейшов на сплату єдиного податку за ставкою 2 %

та потім відновив сплату податку на прибуток підприємств?

Відповідно до п. 137.4 ст. 137 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (зі змінами та доповненнями) податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених п. 137.5 ст. 137 ПКУ, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком.

Платник, який протягом календарного року перейшов на сплату єдиного податку за ставкою 2 % у разі відновлення ним у цьому ж році сплати податку на прибуток підприємств складає та подає податкову декларацію з податку на прибуток підприємств наростаючим підсумком з початку такого календарного року. При цьому результати діяльності за періоди перебування на сплаті єдиного податку за ставкою 2 % не враховуються при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств, зазначеного у п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ, з урахуванням положень підрозд. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ для платників податку на прибуток, які перейшли із спрощеної системи оподаткування на загальну (абзац шостий п.п. 9.12 п. 9 підрозд. 8 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Враховуючи положення п. 46.2 ст. 46 ПКУ платник податку на прибуток подає разом з відповідною Податковою декларацією з податку на прибуток підприємств квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ.

Фінансова звітність або звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати) є додатком до Декларації та її невід'ємною частиною.

Законом України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 996) визначаються правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні.

Частиною першою ст. 13 Закону № 996 встановлено, що звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік. Проміжна фінансова звітність складається за результатами першого кварталу, першого півріччя, дев'яти місяців.

Поряд з цим, п. 2 Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419 (зі змінами та доповненнями) визначено, що платники податку на прибуток у визначених законом випадках подають податковим органам у порядку, передбаченому ПКУ для подання податкової декларації, проміжну (I квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) та річну фінансову звітність.

Враховуючи наведене, платник податку, який з 01.05.2022 перейшов на сплату єдиного податку за ставкою 2 відс. та відновив сплату податку на прибуток підприємств з 01.06.2022, разом з Декларацією за звітний період півріччя 2022 року подає фінансову звітність, яка складається наростаючим підсумком за звітний період півріччя 2022 року, починаючи з 01.01.2022 по 30.06.2022.

При цьому результати діяльності за період його перебування на сплаті єдиного податку за ставкою 2 відс. (з 01.05.2022 до 01.06.2022) не враховуються в Декларації при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств, зазначеного у п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ, з урахуванням положень підрозд. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ для платників податку на прибуток, які перейшли із спрощеної системи оподаткування на загальну.

Водночас варто відмітити, що платник податку може подати доповнення до такої Декларації, передбачене п. 46.4 ст. 46 ПКУ, із поданням пояснень щодо обрахованих показників податкової та фінансової звітності за відповідні періоди у довільній формі, із зазначенням про цей факт у спеціально відведеному місці в Декларації. Таке доповнення вважатиметься невід'ємною частиною Декларації. Платник податків, який подає звітність в електронній формі, подає таке доповнення в електронній формі.

Зміни в адмініструванні податків для платників, що здійснюють обмін валют

У Верховній Раді зареєстрували законопроект «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо сплати авансових внесків з податку на прибуток підприємств за структурні підрозділи, які здійснюють торгівлю валютними цінностями у готівковій формі» № 7655 від 10.08.2022 р. (17.11.2022, Повернуто з підписом від Президента).

Законопроектом доповнять обов'язок зі сплати податку на прибуток підприємств від діяльності з торгівлі валютними цінностями в готівковій формі. Йдеться про обов'язок зі сплати фіксованої суми авансового внеску з податку на прибуток підприємств за кожний структурний підрозділ небанківських фінансових установ, який здійснює торгівлю валютними цінностями у готівковій формі, щомісяця у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року. При цьому сплачена протягом звітного (податкового) року сума авансових внесків з податку на прибуток підприємств зменшуватиме податок на прибуток підприємств, розрахований за результатами такого звітного (податкового) року за ставкою, визначеною п. 136.1 ПКУ, в сумі, яка не перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання за такий податковий (звітний) рік.

ДПС перелічила особливості контролю за міжнародним оподаткуванням в умовах війни

ДПС проінформувала про права та обов'язки платників та контролюючих органів з питань міжнародного оподаткування (оподаткування доходів нерезидента, контроль за контрольованими іноземними компаніями та нерезидентами).

Звітувати до податкового органу про утримані та сплачені до бюджету податки з доходів нерезидентів мають особи, які виплачують такі доходи. Для цього подають додаток ПН до податкової декларації з податку на прибуток підприємства.

Водночас вказано на норми ПКУ, які звільняють від відповідальності платників за порушення податкового законодавства.

Також треба зважати, що строки давності в частині оподаткування доходів нерезидентів зупинені з 18.03.2020 року.

При цьому по зупинених відповідно до норм ПКУ перевірках з питань оподаткування доходів нерезидентів терміни проведення таких перевірок також призупиняються.

Платники єдиного податку, які здійснюють виплати з доходів нерезидентів із джерелом їх походження з України, здійснюють нарахування та сплату податку з цих доходів, подають звітність у порядку, розмірі та строки, встановлені розділом III ПКУ.

Правила оподаткування прибутку КІК встановлені ст. 392 ПКУ. Вони передбачають, що українські резиденти (як фізичні, так і юридичні особи), які володіють компаніями в інших країнах (або фактично їх контролюють), будуть зобов'язані сплатити в Україні податок з нерозподілених прибутків таких компаній.

Зарахування у зменшення податку на прибуток сплачених за кордоном податків

Відповідно до пп. 141.4.9 Податкового кодексу України суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими розд. III ПКУ.

Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших країнах:

- податок на капітал/майно та приріст капіталу;
- поштові податки;
- податки на реалізацію (продаж);
- інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються іншими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження контролюючого органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування доходу.

Реінвестиція дивідендів- сплата податку на прибуток

Реінвестицією дивідендів, які належать нерезиденту - власнику корпоративних прав, є господарська операція, яка передбачає здійснення інвестицій за рахунок прибутку, отриманого від інвестиційних операцій.

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток - емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 ПКУ.

У разі здійснення реінвестиції дивідендів шляхом їх внесення до статутного капіталу емітент нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток у порядку, визначеному п. 57.1 ПКУ.

Поряд з цим, доходи нерезидента - юридичної особи із джерелом їх походження з України у вигляді дивідендів оподатковуються згідно з положеннями п. 141.4 ПКУ незалежно від способу використання такого доходу, у тому числі такого як реінвестиція.

1. Податкова декларація з податку на прибуток: строки подання та сплати податку. Для кого не діють загальні строки та як цим скористатися.
2. Відсутність первинних документів у воєнний час та підтвердження витрат: як уникнути ризиків при складанні декларації.
3. Податкові різниці в декларації: типові помилки у розрахунках та відображенні.
4. Проблемні заборгованості: облік, списання, наслідки, списання. Чи переривається строк давності через режим воєнного стану.
5. Благодійна допомога ЗСУ: як оформити первинні документи, як врахувати в обліку, які наслідки для податку на прибуток.

Індивідуальна податкова консультація щодо оподаткування податком на прибуток операцій, пов'язаних із нарахування дивідендів за фінансовими інвестиціями 17.11.2022 № 1996/ПК/99-00-21-02-02-0611

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення щодо оподаткування податком на прибуток операцій, пов'язаних із нарахування дивідендів за фінансовими інвестиціями, що обліковуються за методом участі в капіталі та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, в межах компетенції повідомляє.

Платником податків на загальній системі оподаткування (об'єкт оподаткування визначається без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень розділу III Кодексу).

Здійснюючи облік фінансових інвестицій за методом участі у капіталі, не здійснює коригування (зменшення) фінансового результату до оподаткування податком на прибуток підприємств відповідно до п.п. 140.4.1 п. 140.4 ст. 140 Кодексу на суму нарахованих доходів від участі у капіталі, що відображаються у бухгалтерському обліку збільшенням балансової вартості фінансових інвестицій. При цьому, балансова вартість фінансових інвестицій збільшується на суму, що є часткою інвестора в чистому прибутку об'єкта інвестування за звітний період.

Емітент, планує від отриманого прибутку виплатити дивіденди.

Платник податків просить надати індивідуальну податкову консультацію з наступних питань:

1. Чи може ТОВ добровільно стати платником податку на прибуток з визначенням податкових різниць з IV кварталу 2022 року (з I кварталу 2023 року)?

2. За умови сплати податку на прибуток із застосуванням податкових різниць, чи виникатимуть оподатковувані доходи у ТОВ по операціях від збільшення балансової вартості фінансових інвестицій (через використання методу участі у капіталі), а також отриманні дивідендів від свого дочірнього підприємства відповідно до п.п. 140.4.1 п. 140.4 ст. 140 та 140.5.3 п. 140.5 ст. 140 Кодексу?

Щодо питання 1

Відповідно до п. п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями цього Кодексу.

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний період не перевищує сорока мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, визначених підпунктом 140.4.8 пункту 140.4 та підпунктом 140.5.16 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу), визначені відповідно до положень цього розділу. Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний період не перевищує сорока мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, визначених підпунктом 140.4.8 пункту 140.4 та підпунктом 140.5.16 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, визначених підпунктом 140.4.8 пункту 140.4 та підпунктом 140.5.16 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, визначених підпунктом 140.4.8 пункту 140.4 та підпунктом 140.5.16 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу), визначені відповідно до положень цього

розділу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний період перевищує сорок мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень цього розділу.

Слід зазначити, що зміна прийнятого рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці платником податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків) визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний період не перевищує 40 млн. грн., нормами Кодексу не передбачена.

Отже, платник податку на прибуток, який у звітному році (2022) використовував право на незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років та коригувань, визначених п.п. 140.4.8 п. 140.4 та п.п. 140.5.16 п. 140.5 ст. 140 Кодексу), не може у наступному звітному році (2023 році) визначати у Декларації об'єкт оподаткування шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на різниці, визначені відповідно до положень розділу III Кодексу, у тому числі передбачені п.п. 140.4.1 п. 140.4 ст. 140 та 140.5.3 п. 140.5 ст. 140 Кодексу, якщо дохід платника податку на прибуток за такий рік не перевищує 40 млн. грн.

Щодо питання 2

Відповідно до п.п. «б» п.п. 14.1.81 п. 14.1 ст. 14 Кодексу інвестиції – господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно.

Фінансові інвестиції – господарські операції, що передбачають придбання корпоративних прав, цінних паперів, деривативів та/або інших фінансових інструментів.

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (частина друга ст. 6 Закону України від

16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»).

Роз'яснення з питань застосування положень підпункту 140.4.1 пункту 140.4 статті 140 Кодексу надано в листі Міністерства фінансів України від 06.03.2019 № 11210-09-5/6621.

Механізм застосування різниць, які виникають згідно з Кодексом, передбачає коригування фінансового результату до оподаткування, зокрема щодо окремих доходів, врахованих в бухгалтерському обліку при його формуванні. Такі коригування необхідні, у тому числі, з метою усунення подвійного оподаткування, запобігання уникненню від оподаткування отриманих доходів тощо.

Так, різниці щодо доходів при здійсненні операцій з фінансовими інвестиціями, запроваджені у підпункті 140.4.1 пункту 140.4 статті 140 Кодексу, визначають, що фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму нарахованих доходів від участі в капіталі інших платників податку на прибуток підприємств, платників єдиного податку та на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на його користь від інших платників цього податку (крім інститутів спільного інвестування та платників, прибуток яких звільняється від оподаткування відповідно до положень цього Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування).

При цьому запровадження в Кодексі зазначених різниць обумовлено також особливостями бухгалтерського обліку фінансових інвестицій, який здійснюється за методом участі в капіталі відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 12 «Фінансові інвестиції», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 26.04.2000 № 91 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.05.2000 за № 284/4505, в частині, зокрема, порядку нарахування доходів у вигляді дивідендів за фінансовими інвестиціями, що обліковуються за методом участі в капіталі.

Так, відповідно до пункту 12 П(С)БО12 фінансові інвестиції, що обліковуються за методом участі в капіталі, на дату балансу відображаються за вартістю, що визначається з урахуванням зміни загальної величини власного капіталу об'єкта інвестування, крім тих, що є результатом операцій між інвестором і об'єктом інвестування.

Балансова вартість фінансових інвестицій збільшується (зменшується) на суму, що є часткою інвестора в чистому прибутку (збитку) об'єкта інвестування за звітний період, із включенням цієї суми до складу доходу (втрат) від участі в капіталі. Одночасно балансова вартість фінансових інвестицій зменшується на суму визнаних дивідендів від об'єкта інвестування.

Водночас пунктом 7 П(С)БО 12 визначено, що дивіденди, які підлягають отриманню за фінансовими інвестиціями, відображаються як фінансовий дохід інвестора, крім випадків, коли такі надходження не відповідають критеріям визнання доходу, встановленим Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 № 290 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.12.1999 за № 860/4153 (далі–П(С)БО15). До таких випадків віднесено доходи у вигляді дивідендів, які

нараховуються за фінансовими інвестиціями, що обліковуються за методом участі в капіталі (пункт 7 П(С)БО 15).

Тож, зазначені особливості полягають в тому, що дохід від участі в капіталі враховується в бухгалтерському обліку інвестора через збільшення балансової вартості фінансових інвестицій та включається до складу доходу.

Нарахування ж дивідендів за фінансовими інвестиціями, що обліковуються за методом участі в капіталі, в бухгалтерському обліку не включаються до складу доходу, а отже, не враховуються у фінансовому результаті до оподаткування платника податку – інвестора.

Ураховуючи вищезазначене, платник податку – інвестор, який здійснює облік фінансових інвестицій за методом участі в капіталі в товариство, що перебуває на спрощеній системі оподаткування зі сплатою єдиного податку, здійснює коригування (зменшення) фінансового результату до оподаткування податком на прибуток підприємств відповідно до підпункту 140.4.1 пункту 140.4 статті 140 Кодексу на суму нарахованих доходів від участі в капіталі, що відображаються в бухгалтерському обліку збільшенням балансової вартості фінансових інвестицій.

При цьому, сума нарахованих дочірнім підприємством дивідендів на користь інвестора, фінансові інвестиції якого обліковуються за методом участі в капіталі, не зменшує фінансовий результат до оподаткування такого інвестора.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).

Благодійна допомога зсу: документальне оформлення

Документ	Зміст
Документ, на підставі якого здійснюється благодійна допомога	Договір про пожертву, Листзвернення від військової частини, інш.
Погодження керівника підприємства	Наказ (розпорядження) керівника про здійснення допомоги
Первинні документи щодо здійснення допомоги	Банківська виписка щодо перерахування грошей, акт приймання-передачі ТМЦ, ОЗ
Технічна документація	Техпаспорт, інструкції, інші технічні документи щодо переданого об'єкту
Документ про оцінку ТМЦ, ОЗ	Оціночний акт (за наявності), акт комісії підприємства про оцінку,

	витяг із фінзвітності про балансову вартість (бухдовідка), інш
Документ, який підтверджує статус отримувача	Витяг із Реєстру неприбуткової організації

БЛАГОДІЙНІСТЬ: ОТРИМУВАЧІ

- Збройні Сили України та добровольчі формування територіальних громад,
- Національна гвардія України,
- Служба безпеки України,
- Служба зовнішньої розвідки України,
- Державна прикордонна служба України,
- Міністерству внутрішніх справ України,
- Управління державної охорони України,
- Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України,
- інші утворені відповідно до законів України військові формування, їх з'єднання, військові частини, підрозділи,
- установи або організації, що утримуються за рахунок коштів державного бюджету, для потреб забезпечення оборони держави та наданої гуманітарної допомоги з дотриманням вимог законодавства України про гуманітарну допомогу у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України,
- органи місцевого самоврядування,
- центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, сил цивільного захисту
- заклади охорони здоров'я державної, комунальної власності,
- структурні підрозділи з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій

КАТЕГОРІЇ ТМЦ ДЛЯ БЛАГОДІЙНОСТІ

- ТМЦ, визнані благодійною, в т.ч. гуманітарною, допомогою
- ТМЦ, які підпадають під пільгові коди УКТ ЗЄД з метою оподаткування

- ТМЦ, які можуть надаватися як пожертви бюджетним організаціям
- ТМЦ, які можуть надаватися конкретним отримувачам
- Може бути застосований пільговий порядок оподаткування
- Будь-які ТМЦ
- Надання без документального оформлення
- Відсутність підтвердження статусу отримувача
- Невиконання вимог пільгової норми ПКУ
- Оподатковується у загальному порядку (ПДВ, ПДФО, ВЗ)

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА ЗСУ:

ОБЛІК ✓ Передана благодійна допомога є витратами підприємства, незалежно від категорії отримувача – ЗСУ, інші «спецотримувачі» чи неприбуткові організації

✓ Формування дебіторської заборгованості щодо такої передачі недоцільно

✓ Передання грошей, ТМЦ інших оборотних активів • Дт 949 Кт 312, 20, 22, 28 – на облікову вартість

✓ Передання необоротних активів • Дт 13 Кт 10, 11 – списання нарахованого зносу • Дт 976 Кт 10, 11 – списання залишкової вартості

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА ЗСУ: ДЕКЛАРАЦІЯ

Кому здійснена допомога	Наслідки	Декларація
Отримувачам за переліком*	Витрати у розмірі 100% суми, в т.ч. для високодохідних платників п.69.6 підрозд.10 розд. ХХ ПКУ	Рядок 2 – запаси Рядок 2 + рядок 1.1.2, рядок 1.2.2 дод. РІ – основні засоби
Неприбутковим організаціям	Витрати в межах 4% прибутку минулого року (для високодохідних	Рядок 2, рядок 3.1.9 дод. РІ

	платників), пп.140.5.9 ПКУ	
--	-------------------------------	--

Індивідуальна податкова консультація щодо нарахування амортизації на активи 17.11.2022 № 1997/ПК/99-00-21-02-06

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення щодо нарахування амортизації на активи, які знаходяться на територіях, доступ до яких відсутній через окупацію російськими військами та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, в межах компетенції повідомляє.

Як зазначено у зверненні, підприємство розташоване на тимчасово окупованій території (м. Мелітополь, Запорізька область) і, починаючи з 26.02.2022 всі активи, комплекс будівель та споруд, виробнича база, захоплені окупаційними військами російської федерації, в зв'язку з цим ТОВ припинило діяльність. При цьому наказ про призупинення діяльності або простій не видавався. Основні засоби та нематеріальні активи призначені для господарської діяльності наказом не виведені з експлуатації.

Інвентаризація основних засобів та товарно-матеріальних цінностей буде проведена після деокупації території та безпечного доступу до активів, територій, приміщень.

Підприємство застосовує коригування фінансового результату до оподаткування на податкові різниці, визначені Кодексом.

Платник податків просить надати роз'яснення з наступних питань:

1. чи необхідно припинити нарахування амортизації у бухгалтерському обліку по основних засобах та нематеріальних активах протягом періоду захоплення їх окупаційними військами російської федерації?

2. чи підлягають амортизації у податковому обліку основні засоби та нематеріальні активи, що призначені для господарської діяльності, протягом періоду їх перебування на тимчасово непідконтрольній території?

Щодо питань 1,2

Згідно з п. 44.1 ст. 44 Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності,

інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим п. 44.1 ст. 44 Кодексу.

Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток підприємств використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування (абзац перший п. 44.2 ст. 44 Кодексу).

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (абзац перший частини другої ст. 6 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами.

Таким чином, питання бухгалтерського обліку активів, які знаходяться на тимчасово окупованій території держави та над якими втрачено контроль через наслідки російської військової агресії проти України, а також щодо відповідних підтверджуючих документів в частині методології такого обліку належать до компетенції Міністерства фінансів України.

З питань, пов'язаних з порядком списання знищеного або зіпсованого майна у зв'язку із російською збройною агресією проти України, Міністерством фінансів України на запит ДПС надано роз'яснення листом від 10.10.2022 № 41010-06-62/23254.

Як зазначено в роз'ясненні, для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності підприємства зобов'язані проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка (частина перша ст. 10 Закону № 996).

Згідно з Порядком подання фінансової звітності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419 зі змінами та Положенням про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 30.10.2014 за № 1365/26142, зі змінами проведення інвентаризації обов'язкове у разі, зокрема, встановлення фактів крадіжок або

зловживань, псування цінностей (на день встановлення таких фактів); техногенних аварій, пожежі чи стихійного лиха (на день після закінчення явищ) в обсязі, визначеному керівником підприємства.

Відповідно до абзацу десятого п. 12 Порядку № 419 та п. 8 розділу I Положення № 879 підприємства, які з дати початку тимчасової окупації мали місцезнаходження на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, на тимчасово окупованій території у Донецькій та Луганській областях, території проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях, та підприємства, які мали (мають) місцезнаходження в районах проведення воєнних (бойових) дій у період дії воєнного стану, або підприємства, структурні підрозділи (відокремлене майно) яких розташовані на (в) таких територіях (районах), проводять інвентаризацію у разі можливості безпечного та безперешкодного доступу уповноважених осіб до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, в яких відображені зобов'язання та власний капітал підприємств.

У річній фінансовій звітності, як встановлено п. 12 Порядку № 419, інформація про активи, до яких неможливо забезпечити безпечний та безперешкодний доступ, та зобов'язання і власний капітал, які не можуть бути документально підтверджені у зв'язку з відсутністю доступу до відповідних первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку, відображається за даними бухгалтерського обліку.

Підприємства, зазначені в абзаці десятому п. 12 Порядку № 419, зобов'язані провести інвентаризацію станом на перше число місяця, що настає за місяцем, в якому з'явилася можливість доступу до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, та відобразити результати інвентаризації у бухгалтерському обліку відповідного звітного періоду.

Керівники підприємств, зазначених в абзаці десятому п. 12 Порядку № 419, у разі встановлення фактів викрадення (розкрадання), нестачі, знищення (псування) майна можуть прийняти рішення про проведення інвентаризації такого окремо визначеного майна на день встановлення таких фактів.

Райони проведення воєнних (бойових) дій у період дії воєнного стану визначаються відповідно до законодавства.

Відповідно до п. 5 розділу I Положення № 879 під час інвентаризації активів і зобов'язань перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан, відповідність критеріям визнання і оцінка.

Згідно з пп. 14 та 15 розділу II Положення № 879 для фіксування наявності, стану та оцінки активів підприємства та тих активів, які належать іншим

підприємствам і обліковуються поза балансом застосовуються інвентаризаційні описи, які оформлюються відповідно до вимог, установлених Положенням про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995 № 88, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05.06.1995 за № 168/704 (зі змінами), для первинних документів з урахуванням обов'язкових реквізитів та вимог, передбачених Положенням № 879.

Як встановлено п. 4 розділу IV Положення № 879 виявлені при інвентаризації розбіжності між фактичною наявністю активів і зобов'язань і даними бухгалтерського обліку регулюються підприємствами в такому порядку, зокрема:

- нестача запасів у межах установлених норм природного убутку, виявлена під час інвентаризації, списується за розпорядженням керівника підприємства на витрати;
- нестача цінностей понад норми природного убутку, а також втрати від псування цінностей списуються з балансу та відносяться на рахунок винних осіб у розмірі, визначеному відповідно до законодавства, у разі якщо винні особи не встановлені, вони зараховуються на позабалансовий рахунок до моменту встановлення винних осіб або закриття справи згідно із законодавством.

Розмір збитків від розкрадання, нестач, знищення (псування) матеріальних цінностей визначається відповідно до законодавства.

Слід зазначити, що Порядок визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії російської федерації, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 року № 326 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2022 року № 951).

Порядок виконання невідкладних робіт щодо ліквідації наслідків збройної агресії російської федерації, пов'язаних із пошкодженням будівель та споруд затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2022 року № 473. Цей Порядок застосовується для фіксації пошкоджень, зумовлених збройною агресією російської федерації, будівель та споруд приватної та комунальної форми власності, а також може застосовуватися для фіксації пошкоджень будівель і споруд державної форми власності.

Таким чином, основні засоби та матеріальні активи, які відображалися в бухгалтерському обліку до введення воєнного стану та які на дату складання фінансової звітності фактично перебувають на тимчасово окупованій території або в районах проведення воєнних (бойових) дій, продовжують обліковуватись у складі активів підприємства.

Одночасно підприємство має оцінити негативний вплив змін в економічному і правовому середовищі та визнати суми втрат від зменшення корисності необоротних активів до моменту настання умов доступу до таких активів, проведення інвентаризації та прийняття відповідно рішення щодо їх списання або відновлення корисності.

При цьому підприємства, які перебувають в районах проведення воєнних (бойових) дій та застосовують для ведення бухгалтерського обліку національні положення (стандарті) бухгалтерського обліку, виявлені в результаті інвентаризації нестачі, втрати або знищення необоротних активів та запасів на підставі належним чином оформлених документів відображають у складі витрат підприємства.

Інформація про відсутність доступу до активів та первинних документів підприємства зазначається у примітках до фінансової звітності.

Згідно із частиною третьою ст. 8 Закону № 996 відповідальність за організацію бухгалтерського обліку та забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.

Об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств на підставі абзацу першого п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями Кодексу.

Відповідно до Порядку № 419 та Положення № 879 факт втрати можливості доступу до активу (втрата контролю над активом) не є підставою для списання такого активу з балансу. Для списання активу на витрати підприємства слід дотримуватися вимог з проведення інвентаризації, що стане можливим після зникнення перешкод доступу до активів.

У разі, якщо платник податку на прибуток до моменту настання умов доступу до необоротних активів (основаних засобів) за результатами оцінки негативного впливу змін в економічному і правовому середовищі визнає суми втрат від зменшення корисності таких активів, то такий платник, керуючись п. 138.1 ст. 138 Кодексу, збільшує фінансовий результат до оподаткування на суму втрат від зменшення корисності таких основних засобів, включених до витрат звітного

періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Водночас, якщо основний засіб (нерухоме майно), призначений для використання у господарській діяльності платника податку, знаходиться на тимчасово окупованій території або в районах проведення воєнних (бойових) дій, та нарахування амортизації такого активу відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності у бухгалтерському обліку не припиняється, то такий основний засіб може амортизуватись протягом такого періоду у податковому обліку відповідно до вимог п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

Якщо основний засіб (нерухоме майно), знаходиться на тимчасово окупованій території або в районах проведення воєнних (бойових) дій, та нарахування амортизації такого активу відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності у бухгалтерському обліку не здійснюється, то такий основний засіб не підлягає амортизації у податковому обліку відповідно до вимог п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

Водночас повідомляємо, що не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел витрати на ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів, невиробничих нематеріальних активів.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).

Індивідуальна податкова консультація щодо питань оподаткування доходів нерезидента від здійснення операцій із продажу частки в статутному фонді юридичної особи-резидента України юридичній особі-нерезиденту 19.10.2022 №1724/ІПК/99-00-21-02-02-06

Підприємство є платником податку на прибуток підприємств на загальних підставах. В 2012 році підприємство здійснило продаж корпоративних прав у статутному капіталі юридичної особи-резидента України юридичній особі-нерезиденту, зареєстрованій за законодавством Республіки Кіпр і визнало дебіторську заборгованість в сумі продажу, передбаченій укладеним договором купівлі-продажу корпоративних прав. Нерезидент не має постійного представництва на території України, однак має довідку з інформацією за звітний податковий період (рік), яка підтверджує, що нерезидент є резидентом

країни, з якою укладено міжнародний договір України. Заборгованість нерезидента за укладеним договором купівлі-продажу корпоративних прав не відповідає ознакам безнадійної заборгованості, визначеної Кодексом. У звітному податковому періоді (році) між підприємство та нерезидентом боржником планується укладення договору про прощення боргу.

Підприємство просить надати індивідуальну податкову консультацію з наступного питання:

1. Чи звільняється від оподаткування відповідно до Кодексу дохід юридичної особи-нерезидента, зареєстрованої за законодавством Республіки Кіпр, що буде визнаний таким нерезидентом у звітному податковому періоді (році) внаслідок прощення підприємство заборгованості нерезидента за укладеним договором купівлі-продажу корпоративних прав, якщо нерезидент має довідку з інформацією за звітний податковий період (рік) відповідно до п. 103.4 ст. 103 Кодексу, яка підтверджує, що нерезидент є резидентом країни, з якою укладено міжнародний договір України?

Правовий статус товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю, порядок їх створення, діяльності та припинення, права та обов'язки їх учасників визначає Закон України від 06 лютого 2018 року № 2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

Частиною першою ст. 13 Закону № 2275 передбачено, що вкладом учасника товариства можуть бути гроші, цінні папери, інше майно, якщо інше не встановлено законом.

Відповідно до частини першої ст. 21 Закону № 2275 учасник товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі товариства оплатно або безоплатно іншим учасникам товариства або третім особам.

Підпунктом 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Кодексу встановлено, що корпоративні права - права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Відповідно до ст. 175 Цивільного процесуального кодексу України мирова угода укладається сторонами з метою врегулювання спору на основі взаємних поступок і може стосуватися лише прав та обов'язків сторін та предмета позову.

Згідно ст. 605 ЦКУ зобов'язання припиняється внаслідок звільнення (прощення боргу) кредитором боржника від його обов'язків, якщо це не порушує прав третіх осіб щодо майна кредитора.

Відповідно до п.п. 14.1.257 п. 14.1 ст. 14 Кодексу у разі прощення дебіторської заборгованості така заборгованість розглядається як безповоротна фінансова допомога, а саме: сума коштів, передана платнику податків згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладання таких договорів.

Особливості оподаткування доходів нерезидентів визначені у п. 141.4 ст. 141 Кодексу.

Для цілей цього пункту під доходами, отриманими нерезидентом із джерелом їх походження з України, слід розуміти, зокрема, інші доходи від провадження нерезидентом господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту (постійному представництву іншого нерезидента) від такого нерезидента, у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення (п.п. «к» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу).

Резидент, у тому числі фізична особа - підприємець, фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єкт господарювання (юридична особа чи фізична особа - підприємець), який обрав спрощену систему оподаткування, або інший нерезидент, який провадить господарську діяльність через постійне представництво на території України, які здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.4-141.4.5 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, що сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. Вимоги цього абзацу не застосовуються до доходів нерезидентів, що отримуються ними через їх постійні представництва на території України. (п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу).

Якщо дохід виплачується нерезиденту у будь-якій формі, відмінній від грошової, або якщо податок на доходи нерезидента не було утримано з відповідного доходу під час виплати (у тому числі під час виплат доходів, прирівняних за цим Кодексом до дивідендів), такий податок підлягає нарахуванню та сплаті виходячи з такого розрахунку:

$$P_c = CD * 100 / (100 - SP) - CD, \text{ де:}$$

P_c - сума податку до сплати;

СД - сума виплаченого доходу;

СП - ставка податку, встановлена цим підпунктом.

Отже, у разі якщо юридична особа-резидент здійснює прощення дебіторської заборгованості нерезиденту України, яка виникла то така операція оподатковується виходячи з розрахунку, наведеного у п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, та сплачується резидентом під час такої виплати (прощення), якщо інше не передбачено положеннями міжнародного договору з країною резиденції особи, на користь якої здійснюється виплата.

Згідно із п.п. 140.5.10 п. 140.5 ст. 140 Кодексу фінансовий результат податкового звітного періоду збільшується зокрема на суму перерахованої безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) особам, що не є платниками податку (крім фізичних осіб), та платникам податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 розділу ХХ «Перехідні положення» Кодексу, крім безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг), перерахованої неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг, для яких застосовується положення п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 Кодексу.

Отже, у разі якщо нерезидент не сплачує податок на прибуток із суми безповоротної фінансової допомоги, отриманої в результаті прощення боргу за його зобов'язаннями, відповідно до вимог п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, то платник податку-резидент України має збільшити фінансовий результат до оподаткування на суму такої безповоротної фінансової допомоги відповідно до вимог п.п. 140.5.10 п. 140.5 ст. 140 Кодексу.

Водночас, якщо операція з прощення боргу такому нерезиденту підпадає під визначення контрольованої, за такою операцією платник податку – резидент формує різницю згідно з п.п. 140.4.2 п. 140.4 ст. 140 Кодексу.

При цьому зазначаємо, що для цілей ст. 39 Кодексу, в тому числі при доведенні обставин, що свідчать про відсутність ділової мети, у випадках, визначених п. 140.5 ст. 140 Кодексу, які передбачають застосування відповідних положень ст. 39 Кодексу, застосовуються положення п.п. 14.1.231 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, відповідно до якого розумна економічна причина (ділова мета) - причина, яка може бути наявна лише за умови, що платник податків має намір одержати економічний ефект у результаті господарської діяльності.

Економічний ефект, зокрема, але не виключно, передбачає приріст (збереження) активів платника податків та/або їх вартості, а так само створення умов для такого приросту (збереження) в майбутньому.

Для цілей оподаткування вважається, що операція, здійснена з нерезидентами, не має розумної економічної причини (ділової мети), якщо:

головною ціллю або однією з головних цілей операції є несплата (неповна сплата) суми податків та/або зменшення обсягу оподаткованого прибутку платника податків;

у зіставних умовах особа не була б готова придбати (продати) такі товари, роботи (послуги), нематеріальні активи, інші предмети господарських операцій, відмінні від товарів, у непов'язаних осіб.

Водночас зазначаємо, що кожен конкретний випадок має розглядатися із урахуванням обставин здійснення відповідних операцій, договірних умов, всіх первинних документів, оформленням яких вони супроводжувались та з урахуванням критеріїв, визначених положеннями Кодексу.

**Індивідуальна податкова консультація щодо питань оподаткування доходів нерезидента при здійсненні операцій з продажу корпоративних прав
19.10.2022 № 1728/ПК/99-00-21-02-06**

Відповідно до наданої у зверненні інформації, юридична особа-нерезидент володіє в товаристві часткою у капіталі в розмірі 50%. При цьому, вартість корпоративних прав засновника-нерезидента на 50 і більше відсотків утворювалась за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій юридичній особі-резиденту України. Засновник нерезидент планує продати свою частку фізичній особі-резиденту за номінальною вартістю своєї частки.

Заявник запитує:

Оскільки, відповідно до п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу вартість акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав (для цілей абзаців четвертого та шостого підпункту «е» цього підпункту) та нерухомого майна (для цілей абзаців п'ятого та шостого підпункту «е» цього підпункту) визначається на підставі балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку як найвища сума у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, та підлягає порівнянню з вартістю іншого майна (активів) згідно з балансовою (залишковою) вартістю за даними бухгалтерського обліку такої юридичної особи, то виникає питання щодо визначення вартості корпоративних прав:

- на підставі тільки балансової (залишкової) вартості нерухомості за даними бухгалтерського обліку як найвища сума у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або на підставі найвищої вартості усього майна (необоротних і оборотних) активів впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню?

- чи правильним буде вважати, що вказана в останньому абзаці п.п. «е» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу необхідність порівняння вартості нерухомості за даними бухгалтерського обліку як найвища сума у будь-який момент часу впродовж 365 днів з вартістю іншого майна (активів) згідно з балансовою (залишковою) вартістю за даними бухгалтерського обліку застосовується не для визначення вартості корпоративних прав, а для визначення чи складає вартість нерухомого майна 50% і вище від вартості всіх активів української компанії, корпоративні права якої продаються?
- чи буде вірним, у випадку необхідності застосування п.п. «е» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу визначити вартість корпоративних прав як найвищий за останні 365 днів до моменту продажу розмір сплаченого статутного капіталу товариства відповідно до даних бухгалтерського обліку, незалежно від вартості усього майна (необоротних і оборотних активів)

Щодо питань 1-3

Правовий статус товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю, порядок їх створення, діяльності та припинення, права та обов'язки їх учасників визначає Закон України від 06 лютого 2018 року № 2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

Частиною першою ст. 13 Закону № 2275 передбачено, що вкладом учасника товариства можуть бути гроші, цінні папери, інше майно, якщо інше не встановлено законом.

Відповідно до частини першої ст. 21. Закону № 2275 учасник товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі товариства оплатно або безоплатно іншим учасникам товариства або третім особам.

Підпунктом 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Кодексу встановлено, що корпоративні права - права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (маїні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними п. 141.4 ст. 141 Кодексу.

Відповідно до положень абзацу «е» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу до доходів, отриманих нерезидентом із джерелом їх походження з України, що оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними п. 141.4 ст. 141 Кодексу, включається прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження наступних інвестиційних активів:

цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав у статутному капіталі юридичних осіб - резидентів, крім тих, що знаходяться в обігу на фондовій

біржі, що входить до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «а» п.п. 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 цього Кодексу;

акцій, корпоративних прав, часток в іноземних компаніях, організаціях, утворених відповідно до законодавства інших держав (іноземні юридичні особи), крім тих, що знаходяться в обігу на фондовій біржі, що входить до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «а» п.п. 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 цього Кодексу, що відповідають таким умовам:

а) у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, вартість акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав іноземної юридичної особи на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок акцій, часток в українській юридичній особі, які належать зазначеній іноземній юридичній особі прямо або опосередковано, та

б) у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, вартість акцій, часток в українській юридичній особі на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій українській юридичній особі або використовується такою українською юридичною особою на підставі договору операційної або фінансової оренди (лізінгу) чи аналогічного договору, і таке використання має відображатися в обліку такої юридичної особи як актив, у тому числі актив з права користування, згідно з вимогами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

акцій, корпоративних прав у статутному капіталі юридичної особи - резидента України, за умови що у будь-який час впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, вартість таких акцій, корпоративних прав на 50 і більше відсотків утворювалась за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій юридичній особі - резиденту України або використовується такою юридичною особою - резидентом України на підставі договору операційної або фінансової оренди (лізінгу) чи аналогічного договору, і таке використання має відображатися в обліку такої юридичної особи як актив, у тому числі актив з права користування, згідно з вимогами національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Вартість акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав (для цілей абзаців четвертого та шостого підпункту «е» цього підпункту) та нерухомого майна (для цілей абзаців п'ятого та шостого підпункту «е» цього підпункту) визначається на підставі балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку як найвища сума у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, та підлягає порівнянню з вартістю іншого майна (активів) згідно з балансовою (залишковою) вартістю за даними бухгалтерського обліку такої юридичної особи.

Відповідно до п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу резидент, у тому числі фізична особа - підприємець, фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єкт господарювання (юридична особа чи фізична особа підприємець), який обрав спрощену систему оподаткування, або інший нерезидент, який провадить господарську діяльність через постійне представництво на території України, які здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п. 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.4 - 141.4.6 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, що сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. Вимоги цього абзацу не застосовуються до доходів нерезидентів, що отримуються ними через їх постійні представництва на території України.

При цьому, прибуток від здійснення операцій, визначених у п.п. «е» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, визначається як позитивна різниця між доходом, отриманим від продажу або іншого відчуження інвестиційного активу, та документально підтвердженими витратами на придбання такого активу. Якщо на вимогу особи, яка відповідно до цього підпункту є відповідальною за сплату податку з прибутку від здійснення такої операції, нерезидент, який відчужує інвестиційний актив, не надає документи, що підтверджують витрати на придбання такого активу, базою оподаткування податком на такий прибуток є вартість операції з відчуження інвестиційного активу (абзац одинадцятий п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу).

Абзацом другим п. 44.1 ст. 44 Кодексу встановлено, що платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування (абзац перший п. 44.2 ст. 44 Кодексу).

Отже, вартість корпоративних прав (для цілей абзаців четвертого та шостого підпункту «е» цього підпункту) та нерухомого майна (для цілей абзаців п'ятого та шостого підпункту «е» цього підпункту) визначається на підставі даних бухгалтерського обліку.

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (частина друга ст. 6 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»).

Тому з питань бухгалтерського обліку визначення вартості інвестиційного активу для цілей застосування положень п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу доцільно звернутись до Міністерства фінансів України.

Одночасно повідомляємо, що у разі якщо суми доходів у вигляді платежів за корпоративні права, що виплачуються на користь нерезидента, відповідають вимогам абзацу четвертого п.п. 14.1 49 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, то такі суми з метою оподаткування прирівнюються до дивідендів.

**Індивідуальна податкова консультація
щодо питань оподаткування доходів нерезидента з джерелом їх походження з
України у разі отримання рекламних послуг у нерезидента
22.11.2022 № 2013 /ПК/99-00-21-02-02-06**

У своєму зверненні платник податків повідомив, що товариство співпрацює з постачальником рекламних послуг, країна резиденції якого Республіка Польща. При розрахунку за рекламні послуги товариство сплачувало податок на доходи нерезидента з джерелом його походження з України у розмірі 20 %.

Враховуючи вищевикладене, платник податків просить надати індивідуальну податкову консультацію з питання оподаткування вказаної операції податком на доходи нерезидента з джерелом його походження з України.

Підпунктом 141.4.6 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, в редакції чинній на 31.12.2021, встановлено, що резиденти, у тому числі фізичні особи - підприємці, фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, або суб'єкти господарювання (юридичні особи чи фізичні особи - підприємці), які обрали спрощену систему оподаткування, які здійснюють виплати нерезидентам за виробництво та/або розповсюдження реклами, під час такої виплати сплачують податок за ставкою 20 відсотків суми таких виплат за власний рахунок.

Законом України від 03 червня 2021 року № 1525-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо скасування оподаткування доходів, отриманих нерезидентами у вигляді виплати за виробництво та/або розповсюдження реклами, та удосконалення порядку оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання нерезидентами електронних послуг

фізичним особам» було внесено зміни до Кодексу, зокрема, щодо виключення п.п. 141.4.6 п. 141.4 ст. 141 Кодексу. Вказана норма почала діяти з 01.01.2022.

Таким чином, резидент України, який здійснює виплати нерезидентам за виробництво/розповсюдження реклами після 31.12.2021, податок за ставкою 20 відсотків суми таких виплат не сплачує.

Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань оподаткування у період дії воєнного стану 02.11.2022 № 1822/ПК/99-00-21-02-02-06

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення Приватного акціонерного товариства щодо окремих питань оподаткування у період дії воєнного стану, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, у межах компетенції повідомляє.

Згідно із зверненням Товариство має значні оборотні та необоротні активи, які залишилися на тимчасово окупованій території України внаслідок військової агресії російської федерації. Використання таких активів фактично неможливе, а за де-якою інформацією їх знищено, тому Товариством розглядається питання списання таких активів.

У зв'язку з викладеним вище платник податків просить надати індивідуальну податкову консультацію з таких питань:

1. Яким є порядок списання Товариством власних активів, що залишилися на тимчасово окупованій території України?
2. Якими документами необхідно підтверджувати списання активів Товариством внаслідок втрати над ними контролю?
3. В якому податковому періоді Товариством може бути списано активи внаслідок втрати над ними контролю?

Щодо питань 1 – 3

Згідно з п. 44.1 ст. 44 Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим п. 44.1 ст. 44 Кодексу.

Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток підприємств використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування (абзац перший п. 44.2 ст. 44 Кодексу).

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (абзац перший частини другої ст. 6 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами.

Таким чином, питання бухгалтерського обліку активів, які знаходяться на тимчасово окупованій території держави та над якими втрачено контроль через наслідки російської військової агресії проти України, а також щодо відповідних підтверджуючих документів в частині методології такого обліку належать до компетенції Міністерства фінансів України.

З питань, пов'язаних з порядком списання знищеного або зіпсованого майна у зв'язку із російською збройною агресією проти України, Міністерством фінансів України на запит ДПС надано роз'яснення листом від 10.10.2022 № 41010-06-62/23254.

Як зазначено в роз'ясненні, для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності підприємства зобов'язані проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка (частина перша ст. 10 Закону № 996).

Згідно з Порядком подання фінансової звітності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419 зі змінами, та Положенням про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 30.10.2014 за № 1365/26142, зі змінами проведення інвентаризації обов'язкове у разі, зокрема, встановлення фактів крадіжок або

зловживань, псування цінностей (на день встановлення таких фактів); техногенних аварій, пожежі чи стихійного лиха (на день після закінчення явищ) в обсязі, визначеному керівником підприємства.

Відповідно до абзацу десятого п. 12 Порядку № 419 та п. 8 розділу I Положення № 879 підприємства, які з дати початку тимчасової окупації мали місцезнаходження на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, на тимчасово окупованій території у Донецькій та Луганській областях, території проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях, та підприємства, які мали (мають) місцезнаходження в районах проведення воєнних (бойових) дій у період дії воєнного стану, або підприємства, структурні підрозділи (відокремлене майно) яких розташовані на (в) таких територіях (районах), проводять інвентаризацію у разі можливості безпечного та безперешкодного доступу уповноважених осіб до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, в яких відображені зобов'язання та власний капітал підприємств.

У річній фінансовій звітності, як встановлено п. 12 Порядку № 419, інформація про активи, до яких неможливо забезпечити безпечний та безперешкодний доступ, та зобов'язання і власний капітал, які не можуть бути документально підтверджені у зв'язку з відсутністю доступу до відповідних первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку, відображається за даними бухгалтерського обліку.

Підприємства, зазначені в абзаці десятому п. 12 Порядку № 419, зобов'язані провести інвентаризацію станом на перше число місяця, що настає за місяцем, в якому з'явилася можливість доступу до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, та відобразити результати інвентаризації у бухгалтерському обліку відповідного звітного періоду.

Керівники підприємств, зазначених в абзаці десятому п. 12 Порядку № 419, у разі встановлення фактів викрадення (розкрадання), нестачі, знищення (псування) майна можуть прийняти рішення про проведення інвентаризації такого окремо визначеного майна на день встановлення таких фактів.

Райони проведення воєнних (бойових) дій у період дії воєнного стану визначаються відповідно до законодавства.

Відповідно до п. 5 розділу I Положення № 879 під час інвентаризації активів і зобов'язань перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан, відповідність критеріям визнання і оцінка.

Згідно з пп. 14 та 15 розділу II Положення № 879 для фіксування наявності, стану та оцінки активів підприємства та тих активів, які належать іншим підприємствам і обліковуються поза балансом застосовуються інвентаризаційні описи, які оформлюються відповідно до вимог, установлених Положенням про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995 № 88, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05.06.1995 за № 168/704 (зі змінами), для первинних документів з урахуванням обов'язкових реквізитів та вимог, передбачених Положенням № 879.

Як встановлено п. 4 розділу IV Положення № 879 виявлені при інвентаризації розбіжності між фактичною наявністю активів і зобов'язань і даними бухгалтерського обліку регулюються підприємствами в такому порядку, зокрема:

- нестача запасів у межах установлених норм природного убутку, виявлена під час інвентаризації, списується за розпорядженням керівника підприємства на витрати;
- нестача цінностей понад норми природного убутку, а також втрати від псування цінностей списуються з балансу та відносяться на рахунок винних осіб у розмірі, визначеному відповідно до законодавства, у разі якщо винні особи не встановлені, вони зараховуються на позабалансовий рахунок до моменту встановлення винних осіб або закриття справи згідно із законодавством.

Розмір збитків від розкрадання, нестач, знищення (псування) матеріальних цінностей визначається відповідно до законодавства.

Слід зазначити, що Порядок визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії російської федерації, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 року № 326 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2022 року № 951).

Порядок виконання невідкладних робіт щодо ліквідації наслідків збройної агресії російської федерації, пов'язаних із пошкодженням будівель та споруд затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2022 року № 473. Цей Порядок застосовується для фіксації пошкоджень, зумовлених збройною агресією російської федерації, будівель та споруд приватної та

комунальної форми власності, а також може застосовуватися для фіксації пошкоджень будівель і споруд державної форми власності.

Таким чином, необоротні активи та запаси, які відображалися в бухгалтерському обліку до введення воєнного стану та які на дату складання фінансової звітності фактично перебувають на тимчасово окупованій території або в районах проведення воєнних (бойових) дій, продовжують обліковуватись у складі активів підприємства.

Одночасно підприємство має оцінити негативний вплив змін в економічному і правовому середовищі та визнати суми втрат від зменшення корисності необоротних активів до моменту настання умов доступу до таких активів, проведення інвентаризації та прийняття відповідно рішення щодо їх списання або відновлення корисності.

При цьому підприємства, які перебувають в районах проведення воєнних (бойових) дій та застосовують для ведення бухгалтерського обліку національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, виявлені в результаті інвентаризації нестачі, втрати або знищення необоротних активів та запасів на підставі належним чином оформлених документів відображають у складі витрат підприємства.

Інформація про відсутність доступу до активів та первинних документів підприємства зазначається у примітках до фінансової звітності.

Згідно із частиною третьою ст. 8 Закону № 996 відповідальність за організацію бухгалтерського обліку та забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.

Об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств на підставі абзацу першого п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями Кодексу.

Відповідно до Порядку № 419 та Положення № 879 факт втрати можливості доступу до активу (втрата контролю над активом) не є підставою для списання такого активу з балансу. Для списання активу на витрати підприємства слід дотримуватися вимог з проведення інвентаризації, що стане можливим після зникнення перешкод доступу до активів.

У разі, якщо платник податку на прибуток до моменту настання умов доступу до необоротних активів (основаних засобів) за результатами оцінки негативного впливу змін в економічному і правовому середовищі визнає суми втрат від зменшення корисності таких активів, то такий платник, керуючись п. 138.1 ст. 138 Кодексу, збільшує фінансовий результат до оподаткування на суму втрат від зменшення корисності таких основних засобів, включених до витрат звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

При цьому Кодексом не передбачено різниць для коригування платником податку на прибуток підприємств фінансового результату до оподаткування за операціями з уцінки оборотних активів (запасів).

Такі операції відображаються при визначенні фінансового результату до оподаткування та відповідно об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств згідно з правилами бухгалтерського обліку.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.



ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ (ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55

E-mail: roz@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код ЄДРПОУ 43005393

№ 10 від 22.10.2022 р. № 18940/4/99-00-21-02-02-07 за № _____ від _____ 20__ р.

Головні управління ДПС в областях та м. Києві,
міжрегіональні управління ДПС по роботі з
великими платниками податків

Державна податкова служба України надає для використання в роботі роз'яснення щодо питань, пов'язаних з порядком списання знищеного або зіпсованого майна у зв'язку з російською збройною агресією проти України при визначенні фінансового результату до оподаткування платниками податків, підготовлене та надіслане Міністерством фінансів України листом від 10.10.2022 № 41010-06-62/23254 (копія додається).

Додаток: на 5 арк. в 1 прим.

Директор Департаменту методології

Мар'яна КУПЦ

Опубл. ДПС (044)241-33-50

К
Державна податкова служба України
129907799-00-21-02-02-07 від 26.10.2022



http://www.tax.gov.ua

Ртш1



МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
(Мінфін)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 206-59-47, факс 425-90-26
e-mail: infomf@minfin.gov.ua, код ЄДРПОУ 00013480

від 20 р. № На № 1425/4/99-00-21-02-02-04 від 05.09.2022

Державна податкова служба України

Про розгляд запиту

Міністерство фінансів України розглянуло запит Державної податкової служби України щодо питань, пов'язаних із порядком списання знищеного або зіпсованого майна у зв'язку із російською збройною агресією проти України, та повідомляє.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Згідно зі статтею 11 цього Закону за фізичними особами, незалежно від набуття ними статусу біженця чи іншого спеціального правового статусу, підприємствами, установами, організаціями зберігається право власності та інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території, якщо воно набуто відповідно до законів України.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон) бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться підприємством. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи – це документи, які містять відомості про господарську операцію (дію або подію, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства).

Первинні документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі та повинні мати обов'язкові реквізити, передбачені Законом.

Для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності підприємства зобов'язані проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка.

Згідно із Порядком подання фінансової звітності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 № 419 (далі – Порядок № 419) та Положенням про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879 (далі – Положення № 879), проведення інвентаризації обов'язкове у разі, зокрема, встановлення фактів крадіжок



ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B0400000099F72E0085F09200

Підписувач Воробей Світлана Іванівна

Дійсний з 31.03.2021 16:25:30 по 31.03.2023 16:25:30

К
Державна податкова служба України
Міністерство фінансів України



41010-06-62/23254 від 10.10.2022

Контрольовані операції

Звертаємо увагу платників податків, що відповідно до п.п. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 Податкового кодексу України 30.09.2022 завершився строк подання звітів про контрольовані операції та повідомлень про участь у міжнародній групі компаній за 2021 звітний рік.

Форма та Порядок складання Звіту про контрольовані операції затверджені наказом Міністерства фінансів України від 18.01.2016 № 8.

Звіт складався із заголовної, основної частин, додатка та інформації до додатка, які є невід'ємною частиною Звіту.

Форма та Порядок складання Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній затверджені наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2020 № 839 (зі змінами).

Незважаючи на те, що платники податків, які можуть підтвердити відсутність можливості своєчасно виконати свій податковий обов'язок щодо подання звітності, в період дії воєнного стану відповідно до п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» Кодексу звільняються від передбаченої Кодексом відповідальності, обов'язок щодо звітування про контрольовані операції зберігається.

Слід зазначити, що підтвердження можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків буде здійснюватися за окремим порядком.

Наголошуємо, що результати аналізу звітів про контрольовані операції використовуються під час прийняття рішення про проведення перевірки з питань трансфертного ціноутворення.

Разом з тим, у разі встановлення невідповідності цін та/або показників рентабельності ринковому рівню платник податків має право самостійно провести коригування ціни контрольованої операції і сум податкових зобов'язань за умови, що це не призведе до зменшення суми податку, що підлягає сплаті до бюджету.

Тому ДПС з метою визначення необхідності проведення самостійного коригування рекомендувала платникам податків переглянути проведені операції на відповідність принципу «витагнутої руки» та скористатись можливістю

подання уточнюючого розрахунку до 1 жовтня 2022 року без застосування штрафних санкцій відповідно до положень п. 50.1 ст. 50 Кодексу.

**Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств у зв'язку з переходом на спрощену систему оподаткування під час воєнного стану
09.08.2022 № 1240/ПК/99-00-21-02-02-06**

Державна податкова служба України розглянула звернення комунального підприємства щодо окремих питань подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств у зв'язку з переходом на спрощену систему оподаткування під час воєнного стану та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, у межах компетенції повідомляє.

Згідно із зверненням підприємством, що було платником податку на прибуток, тимчасово здійснено перехід на сплату єдиного податку третьої групи на підставі п. 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу. Відповідно питання звернення таке:

Чи необхідно підприємству було подавати податкову декларацію з податку на прибуток за півріччя 2022 року у зв'язку з переходом на сплату єдиного податку за ставкою 2 відсотки на час воєнного стану та звільнення від сплати податку на прибуток підприємств, якщо перехід на спрощену систему оподаткування відбувся в квітні 2022?

Як встановлено пунктом 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу, тимчасово, з 1 квітня 2022 року до припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану на території України, положення розділу XIV Кодексу застосовуються з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом.

Платники податку на прибуток підприємств (у тому числі платники податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) за попередній річний звітний період, не перевищує 40 мільйонів гривень), які прийняли рішення про перехід на спрощену систему оподаткування платником з особливостями, встановленими п. 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу, або відмовилися від використання особливостей оподаткування, передбачених цим пунктом, подають податкову декларацію з податку на прибуток підприємств за той період (періоди) протягом календарного року, в якому (яких) платник був платником податку на прибуток підприємств (п.п. 9.11 п. 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу).

Оподаткування податком на прибуток підприємств платників податку, які тимчасово перейшли на сплату єдиного податку третьої групи відповідно до п. 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених п.п. 9.12 п. 9 підрозділу 8 розділу XX Кодексу.

Відповідно до п. 137.4 ст. 137 Кодексу податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених п. 137.5 ст. 137 Кодексу, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком.

Отже, якщо платник податку на прибуток підприємств, який застосовує річний або квартальний звітний період, в середині другого кварталу 2022 року перейшов на сплату єдиного податку третьої групи за ставкою 2 відсотки, то такий платник складає та подає податкову декларацію з податку на прибуток підприємств за звітний період півріччя 2022 року. В цій декларації враховуються наростаючим підсумком результати діяльності починаючи з 1 січня звітного року до дати переходу на єдиний податок та подається у складі такої декларації фінансова звітність, складена за результатами діяльності за півріччя 2022 року.

Щодо податку на прибуток підприємств

Згідно з абзацом першим підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 розділу III ПКУ об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями ПКУ.

Основними засобами, як встановлено підпунктом 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ, є матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 20000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 20000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Щодо виокремлення автомобільних доріг загального користування, то відповідно до статті 5 Закону України від 8 вересня 2005 року № 2862 – IV «Про автомобільні дороги» автомобільні дороги поділяються на автомобільні дороги загального користування; вулиці і дороги міст та інших населених пунктів; відомчі (технологічні) автомобільні дороги; автомобільні дороги на приватних територіях.

Згідно з Державним класифікатором України «Класифікація основних фондів», затвердженим наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 19.08.1997 № 507, до групи 1 «будівлі, споруди, їх структурні компоненти та передавальні пристрої» відносяться, зокрема, будівлі та споруди автомобільного транспорту (крім наземних естакад), до складу яких у тому числі належать дороги, вулиці, автостради.

Щодо проведення поліпшень основних засобів окремо зазначаємо, що відповідно до пункту 14 Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 зі змінами та доповненнями, первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання об'єкта.

Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта в робочому стані (проведення технічного огляду, нагляду, обслуговування, ремонту тощо) та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання, включаються до складу витрат.

Різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів, встановлено статтею 138 розділу III ПКУ.

Відповідно до підпункту 138.3.1 пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ розрахунок амортизації основних засобів та нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених підпунктом 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ, підпунктами 138.3.2 – 138.3.4 пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Згідно з підпунктом 138.3.2 пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел, зокрема, витрати на придбання/самостійне виготовлення невикористаних основних засобів, невикористаних нематеріальних активів; витрати на ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невикористаних основних засобів, невикористаних нематеріальних активів.

На підставі пункту 138.1 статті 138 розділу III ПКУ фінансовий результат до оподаткування збільшується, зокрема, на суму нарахованої амортизації основних засобів та/або нематеріальних активів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Пунктом 138.2 статті 138 розділу III ПКУ встановлено, що фінансовий результат до оподаткування зменшується, зокрема, на суму розрахованої амортизації основних засобів та/або нематеріальних активів відповідно до пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ.

Таким чином, платник податку на прибуток підприємств збільшує фінансовий результат до оподаткування на суму нарахованої амортизації основних засобів, що перебувають на балансі такого платника податку (об'єктів зовнішнього благоустрою у випадку згідно із зверненням), включаючи вартість безоплатно отриманих їх капітальних поліпшень, відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності та зменшує фінансовий результат до оподаткування на суму розрахованої відповідно до пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ амортизації таких основних засобів з урахуванням вартості зазначених поліпшень.

При цьому зауважимо, що оскільки автомобільні дороги загального користування згідно з підпунктом 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ не визнаються основними засобами для цілей оподаткування, то податкова амортизація згідно з пунктом 138.3 статті 138 розділу III ПКУ за такими активами (їх поліпшеннями) платником податку на прибуток підприємств не підлягає нарахуванню.

Крім того, не підлягає амортизації згідно з підпунктом 138.3.2 пункту 138.3 статті 138 розділу III ПКУ вартість безоплатно отриманих поліпшень у складі вартості невикористаних основних засобів платника податку на прибуток підприємств.

Водночас наголошуємо, що кожен конкретний випадок податкових взаємовідносин потребує комплексного аналізу документів та матеріалів, що дозволяють ідентифікувати предмет запиту.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 глави 3 розділу II ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

**Індивідуальна податкова консультація щодо оподаткування дивідендів
07.09.2022 № 1411/ПК/99-00-21-02-02**

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення підприємства щодо оподаткування дивідендів та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, в межах компетенції повідомляє.

Як зазначено у зверненні, засновники підприємства у 2022 році прийняли рішення про виплату дивідендів за 2018-2021 роки. Виплата дивідендів буде здійснюватися юридичній особі.

Товариство створено 23.07.2018 року. З 23.07.2018 по 30.09.2018 року підприємства перебувало на загальній системі оподаткування, а з 01.10.2018 року перейшло на спрощену систему оподаткування та перебувало на ній по 30.09.2019.

З 01.10.2019 року перейшло на загальну систему оподаткування та перебуває по даний час.

Підприємства просить надати індивідуальну податкову консультацію з наступних питань:

1. Яким чином нараховувати податки з виплати дивідендів за 2018 та 2019 роки і як визначити базу нарахування даних податків?
2. В якому випадку виплачені дивіденди не будуть оподатковуватися жодним податком?
3. Чи впливає факт переходу підприємства протягом календарного року із загальної системи оподаткування на спрощену систему і навпаки на визначення бази оподаткування дивідендів і розміру їх оподаткування? Яким чином така зміна системи оподаткування впливає на визначення бази оподаткування виплат дивідендів і розміру їх оподаткування?

Щодо питання 1,3

Відповідно до частини першої ст. 26 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» підприємства виплата дивідендів здійснюється за рахунок чистого прибутку товариства особам, які були учасниками товариства на день прийняття рішення про виплату дивідендів, пропорційно до розміру їхніх часток.

Частиною третьою ст. 26 Закону дивіденди можуть виплачуватися за будь-який період, що є кратним кварталу, якщо інше не передбачено статутом.

Згідно частини четвертої статті 26 Закону виплата дивідендів здійснюється у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття рішення про їх виплату, якщо інший строк не встановлений статутом товариства або рішенням загальних зборів учасників.

Відповідно до п.п. 14.1.49 п. 14.1 ст. 14 Кодексу дивіденди – платіж, що здійснюється юридичною особою, в тому числі емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів, на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку.

Порядок сплати податкового зобов'язання з податку на прибуток при виплаті дивідендів встановлений п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу.

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток – емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 Кодексу (п.п. 57.1¹.1 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу).

Підпунктом 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу встановлено, що крім випадків, передбачених п.п. 57.1¹.3 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Авансовий внесок розраховується з суми перевищення дивідендів, що підлягають виплаті, над значенням об'єкта оподаткування за відповідний податковий (звітний) рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, грошове зобов'язання щодо якого погашене. У разі наявності непогашеного грошового зобов'язання авансовий внесок розраховується зі всієї суми дивідендів, що підлягають виплаті. Авансовий внесок обчислюється за ставкою,

встановленою п. 136.1 ст. 136 Кодексу. Сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску.

При цьому у разі якщо дивіденди виплачуються за неповний календарний рік, то для обрахунку суми зазначеного перевищення використовується значення об'єкту оподаткування, обчислене пропорційно кількості місяців, за які сплачуються дивіденди. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Сума попередньо сплачених протягом податкового (звітного) періоду авансових внесків з податку на прибуток під час виплати дивідендів підлягає зарахуванню у зменшення нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток, задекларованого у податковій декларації за такий податковий (звітний) період.

Відповідно до п.п. 57.1¹.3. п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу, авансовий внесок, передбачений п.п. 57.1¹.2 цього пункту, не справляється у разі виплати дивідендів:

- на користь власників корпоративних прав материнської компанії, що сплачуються в межах сум доходів такої компанії, отриманих у вигляді дивідендів від інших осіб. Якщо сума виплат дивідендів на користь власників корпоративних прав материнської компанії перевищує суму отриманих такою компанією дивідендів, дивіденди, сплачені в межах такого перевищення, підлягають оподаткуванню за правилами, встановленими підпунктом 57.11.2 цього пункту. З метою оподаткування материнська компанія веде наростаючим підсумком облік дивідендів, отриманих нею від інших осіб, та дивідендів, сплачених на користь власників корпоративних прав такої компанії, і відображає у податковій звітності дивіденди в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- платником податку на прибуток, прибуток якого звільнений від оподаткування відповідно до положень цього Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування у період, за який виплачуються дивіденди;
- фізичним особам.

У разі виплати дивідендів у формі, відмінній від грошової (крім випадків, передбачених п.п. 57.1¹.3 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу), базою для нарахування авансового внеску згідно з абзацами першим та другим п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу є вартість такої виплати, визначена у рішенні про виплату дивідендів, або вартість такої виплати, розрахована відповідно до принципу «витягнутої руки» в операціях, визнаних відповідно до ст. 39 Кодексу контрольованими.

Обов'язок з нарахування та сплати авансового внеску з податку за визначеною п. 136.1 ст. 136 Кодексу ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав (крім платників єдиного податку), що є резидентом, незалежно від того, чи користується такий емітент пільгами із сплати податку, передбаченими Кодексом, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена п. 136.1 ст. 136 Кодексу.

Враховуючи зазначене, у разі виплати дивідендів за період перебування на спрощеній системі оподаткування (у тому числі у разі якщо платник протягом звітного року змінював систему оподаткування) платник податку на прибуток сплачує авансовий внесок з податку на прибуток, розрахований з усієї суми дивідендів, що підлягають виплаті. При цьому сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску.

Водночас платник податку має право змінити податкове зобов'язання з податку на прибуток у Податковій декларації з податку на прибуток підприємств на суму сплаченого протягом податкового (звітного) періоду авансового внеску з податку на прибуток при виплаті дивідендів, а у разі якщо сума авансового внеску перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток за такий період, то сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових періодів до повного його погашення.

В той же час зазначаємо, що надати вичерпну індивідуальну податкову консультацію з порушеного питання можливо лише за наявності більш детальної інформації щодо учасників товариства, яким здійснюється виплата дивідендів (резидентство, наявність статусу материнської компанії, тощо).

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).

**Індивідуальна податкова консультація щодо окремих питань оподаткування податком на прибуток підприємств під час воєнного стану
08.08.2022 № 1239/ПК/99-00-21-02-02-06**

Державна податкова служба України розглянула звернення підприємства з щодо окремих питань оподаткування податком на прибуток підприємств під час воєнного стану та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, у межах компетенції повідомляє.

Згідно із зверненням Товариством у червні п.р. перераховано на користь Благодійної організації благодійну допомогу на придбання військової техніки (байрактар – Bayraktar) для відсічі російської військової агресії проти України.

Зазначену благодійну організацію внесено до Реєстру неприбуткових установ та організацій за ознакою 0036 – благодійні організації.

У зв'язку із викладеним вище Товариство просить надати індивідуальну податкову консультацію з такого питання:

1. Чи є перераховані Товариством кошти у вигляді благодійної допомоги на користь благодійної організації у статусі неприбуткової на придбання військової техніки гуманітарною допомогою згідно із Законом України від 22 жовтня 1999 року № 1192-XIV «Про гуманітарну допомогу» та Законом України від 05 липня 2012 року № 5073-VI «Про благодійну діяльність та благодійні організації» зі змінами та доповненнями та щодо таких сум коштів на підставі п.п. 69.6 п. 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу не проводяться коригування фінансового результату до оподаткування, встановлені п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 Кодексу?

Щодо питання 1

Згідно з п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями Кодексу.

Відповідно до вимог п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 Кодексу фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду збільшується платником податку на суму коштів або вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, безоплатно перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг (крім неприбуткової організації, яка є об'єднанням страховиків, якщо участь страховика у такому об'єднанні є умовою проведення діяльності такого страховика відповідно до закону, та неприбуткових організацій, до яких застосовуються положення п.п. 140.5.14 п. 140.5 ст. 140 Кодексу), у розмірі, що перевищує 4 відсотки оподаткованого прибутку попереднього звітного року.

Водночас тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення

воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у пункті 69 підрозділу 10 розділу ХХ Кодексу.

Так, відповідно до п.п. 69.6 п. 69 підрозділу 10 розділу ХХ Кодексу коригування, встановлені п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 Кодексу, не проводяться щодо сум коштів або вартості спеціальних засобів індивідуального захисту (касок, бронежилетів, виготовлених відповідно до військових стандартів), технічних засобів спостереження, лікарських засобів та медичних виробів, засобів особистої гігієни, продуктів харчування, предметів речового забезпечення, а також інших товарів, виконаних робіт, наданих послуг за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, які добровільно перераховані (передані) Збройним Силам України, Національній гвардії України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України, Державній прикордонній службі України, Міністерству внутрішніх справ України, Управлінню державної охорони України, Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, іншим утвореним відповідно до законів України військовим формуванням, їх з'єднанням, військовим частинам, підрозділам, установам або організаціям, що утримуються за рахунок коштів державного бюджету, для потреб забезпечення оборони держави та наданої гуманітарної допомоги з дотриманням вимог законодавства України про гуманітарну допомогу у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, а також на користь центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, сил цивільного захисту та/або закладам охорони здоров'я державної, комунальної власності, та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, сум коштів, перерахованих на спеціальні рахунки, відкриті Національним банком України для збору коштів.

Правові, організаційні, соціальні засади отримання, надання, оформлення, розподілу і контролю за цільовим використанням гуманітарної допомоги визначає Закон № 1192.

Відповідно до ст. 1 Закону № 1192 гуманітарна допомога – цільова адресна безоплатна допомога в грошовій або натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами із гуманних мотивів отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв'язку з соціальною незахищеністю,

матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану, зокрема внаслідок стихійного лиха, аварій, епідемій і епізоотій, екологічних, техногенних та інших катастроф, які створюють загрозу для життя і здоров'я населення, або тяжкою хворобою конкретних фізичних осіб, а також для підготовки до збройного захисту держави та її захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Гуманітарна допомога є різновидом благодійництва і має спрямовуватися відповідно до обставин, об'єктивних потреб, згоди її отримувачів та за умови дотримання вимог статті 3 Закону № 5073.

Донори (іноземні, вітчизняні) – це юридичні та фізичні особи в Україні або за її межами, які добровільно надають гуманітарну допомогу отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за її межами.

Отримувачами гуманітарної допомоги є такі юридичні особи, що зареєстровано в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги, і у переліку яких, зокрема, відповідно до п. «б» ст. 1 Закону № 1192 зазначено благодійні організації, створені у порядку, визначеному Законом № 5073.

До спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги згідно зі ст. 4 Закону № 1192 належать, зокрема:

- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення;
- обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

Відповідно до ст. 5 Закону № 1192 до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, віднесено, зокрема, визнання вантажів, коштів, у тому числі в іноземній валюті, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою.

Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема, у сфері соціального захисту населення (абз. перший п. 1 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423 зі змінами та доповненнями).

Враховуючи наведене, у разі надання платником податку на прибуток підприємств гуманітарної допомоги отримувачам такої допомоги, що мають статус неприбуткової організації, з дотриманням вимог законодавства України

про гуманітарну допомогу у зв'язку з російською військовою агресією проти України, згідно з п.п. 69.6 п. 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу різниця щодо сум такої гуманітарної допомоги відповідно до п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 Кодексу при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток не виникає.

Водночас зауважимо, що питання визнання гуманітарною допомогою добровільно перерахованих Товариством сум коштів у вигляді благодійної допомоги на користь благодійної організації у зв'язку з російською військовою агресією проти України та наявності у такої організації статусу отримувача гуманітарної допомоги згідно з вимогами Закону № 1192 не належить до компетенції ДПС.

Отже, із зазначеного питання підприємства доцільно звернутися до Мінсоцполітики.

**Індивідуальна податкова консультація
щодо окремих питань надання благодійної (гуманітарної) допомоги
благодійною організацією 22.11.2022 № 2012/ПК/99-00-21-02-02-06**

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення Благодійної організації щодо окремих питань надання благодійної (гуманітарної) допомоги благодійною організацією, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, у межах компетенції повідомляє.

Згідно із зверненням Благодійний фонд планує надати благодійну (гуманітарну) допомогу добровольчому формуванню міської територіальної громади.

У зв'язку із зазначеним вище Благодійний фонд звертається за отриманням індивідуальної податкової консультації з такого питання:

1. Хто є отримувачем благодійної (гуманітарної) допомоги згідно з актом приймання - передачі у разі її надання Благодійним фондом для потреб добровольчого формування територіальної громади, враховуючи, що таке добровольче формування не є юридичною особою?

Щодо питання 1

Перш за все зазначимо, що оскільки відповідно до п.п. 19¹.1.28 п. 19¹.1 ст. 19¹ Кодексу до функцій контролюючих органів належить, зокрема, надання індивідуальних податкових консультацій з питань податкового та іншого законодавства, контроль за додержанням якого покладено на контролюючі

органи, питання порядку проведення операцій з благодійною (гуманітарною) допомогою не належать до компетенції ДПС.

Загальні засади благодійної діяльності в Україні визначаються Законом України від 05 липня 2012 року № 5073-VI «Про благодійну діяльність та благодійні організації» зі змінами (далі – Закон № 5073), що забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, спрямованих на розвиток благодійної діяльності, утвердження гуманізму і милосердя, забезпечує сприятливі умови для утворення і діяльності благодійних організацій.

Бенефіціаром, як встановлено п. 1 частини першої ст. 1 Закону № 5073 є набувач благодійної допомоги (фізична особа, неприбуткова організація або територіальна громада), що одержує допомогу від одного чи кількох благодійників для досягнення цілей, визначених цим Законом.

Бенефіціарами благодійних організацій можуть бути також будь-які юридичні особи, що одержують допомогу для досягнення цілей, визначених Законом № 5073.

Правові, організаційні, соціальні засади отримання, надання, оформлення, розподілу і контролю за цільовим використанням гуманітарної допомоги визначає Закон України від 22 жовтня 1999 року № 1192-XIV «Про гуманітарну допомогу» зі змінами.

Відповідно до ст. 1 Закону № 1192 гуманітарна допомога – цільова адресна безоплатна допомога в грошовій або натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами із гуманних мотивів отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв'язку з соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану, зокрема внаслідок стихійного лиха, аварій, епідемій і епізоотій, екологічних, техногенних та інших катастроф, які створюють загрозу для життя і здоров'я населення, або тяжкою хворобою конкретних фізичних осіб, а також для підготовки до збройного захисту держави та її захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Гуманітарна допомога є різновидом благодійництва і має спрямовуватися відповідно до обставин, об'єктивних потреб, згоди її отримувачів та за умови дотримання вимог ст. 3 Закону № 5073.

Отримувачами гуманітарної допомоги є такі юридичні особи, що зареєстровані в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги, серед переліку яких, зокрема,

зазначено установи та організації, що утримуються за рахунок бюджетів, уповноважені ними державні установи та органи місцевого самоврядування.

Набувачами гуманітарної допомоги визначено фізичних та юридичних осіб, які її потребують і яким вона безпосередньо надається. Набувачі гуманітарної допомоги з статусом юридичної особи визначаються відповідно до пп. «а», «б», «в», «г», «г» абзацу п'ятого ст. 1 Закону № 1192.

Державний контроль у сфері благодійної діяльності здійснюють органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, визначених законом (частина перша ст. 26 Закону № 5073).

До спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги згідно зі ст. 4 Закону № 1192 належать, зокрема:

- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення;
- обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

Контроль за отриманням, розподілом, використанням за цільовим призначенням, підготовкою статистичної звітності, обліком гуманітарної допомоги, визнаної такою рішенням спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги, відповідно до ст. 5 Закону № 1192 належить до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення.

Функцією контролю за отриманням, збереженням, складуванням, розподілом, використанням за цільовим призначенням, підготовкою статистичної звітності, обліком гуманітарної допомоги, визнаної такою рішенням спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги, стосовно отримувачів такої допомоги, місцезнаходження яких визначено на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, наділено Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації.

Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема, у сфері соціального захисту населення (абзац перший п. 1 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423, зі змінами).

Отже, питання щодо:

надання благодійної допомоги регулюються Законом № 5073;

порядку отримання, розподілу, використання за цільовим призначенням, підготовкою статистичної звітності, обліком гуманітарної допомоги, визнаної такою рішенням спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги, відповідно до Закону № 1192 належать до компетенції Мінсоцполітики.

Бухгалтерський облік гуманітарної допомоги та відповідна звітність, як встановлено частиною четвертою ст. 11 Закону № 1192, здійснюються отримувачами гуманітарної допомоги та набувачами гуманітарної допомоги (юридичними особами) у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. У разі відсутності обліку щодо отримання та цільового використання гуманітарної допомоги вона вважається використаною не за цільовим призначенням.

Питання бухгалтерського обліку гуманітарної допомоги належать до компетенції регулятора – Міністерства фінансів України.

Щодо оподаткування неприбуткових організацій повідомляємо таке.

За даними інформаційних систем ДПС Благодійний фонд внесений до Реєстру неприбуткових установ та організацій з присвоєнням коду ознаки неприбутковості 0036 (благодійні організації).

Пунктом 133.4 ст. 133 Кодексу визначено, що не є платниками податку на прибуток підприємств неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

Так, неприбутковим підприємством, установою та організацією для цілей оподаткування податком на прибуток підприємств є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає вимогам, встановленим підпунктом 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 Кодексу.

Обов'язковими умовами для неприбуткової організації є, зокрема:

утворення та реєстрація в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації (абз. другий п.п. 133.4.1 п. 133.4 статті 133 Кодексу);

заборона згідно з установчими документами неприбуткової організації (або установчими документами організації вищого рівня, на підставі яких діє

неприбуткова організація відповідно до закону) розподілу доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників у розумінні Цивільного кодексу України), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб (абзац третій п.п. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 Кодексу). Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (прибутків) фінансування видатків, визначених підпунктом 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 Кодексу; внесення контролюючим органом до Реєстру.

Доходи (прибутки) неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами (абзац перший п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 Кодексу).

Зауважимо, що згідно з п. 63 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану не вважається порушенням вимог п. 133.4 ст. 133 Кодексу передача майна, надання послуг неприбутковою організацією, використання доходів (прибутків) неприбуткової організації для фінансування видатків, не пов'язаних з реалізацією мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами, за умови що такі послуги, майно добровільно перераховані (надані, передані) Збройним Силам України, Національній гвардії України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України, Державній прикордонній службі України, Міністерству внутрішніх справ України, Управлінню державної охорони України, Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, добровольчим формуванням територіальних громад, іншим утвореним відповідно до законів України військовим формуванням, їх з'єднанням, військовим частинам, підрозділам, установам або організаціям, що утримуються за рахунок коштів державного бюджету, для потреб забезпечення оборони держави, а також на користь центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, сил цивільного захисту та/або закладам охорони здоров'я державної, комунальної власності, та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, та/або грошові кошти, перераховані на спеціальні рахунки, відкриті Національним банком України для збору коштів, та/або наданням благодійної допомоги фізичним особам, які не є засновниками, учасниками таких організацій або пов'язаними з ними особами та які мешкають (мешкали) на території населених пунктів, де проводяться (проводилися) бойові дії, та/або вимушено залишили місце проживання у зв'язку

з проведенням бойових дій у таких населених пунктах та, в тому числі, взяті у встановленому законодавством порядку на облік у структурних підрозділах з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення) рад.

Щодо визначення добровольчого формування територіальної громади, то згідно з п. 2 частини першої ст. 1 Закону України від 16 липня 2021 року № 1702-ІХ «Про основи національного спротиву» (зі змінами) це є воєнізований підрозділ, сформований на добровільній основі з громадян України, які проживають у межах території відповідної територіальної громади, який призначений для участі у підготовці та виконанні завдань територіальної оборони в межах території відповідної територіальної громади.

Порядок утворення добровольчих формувань територіальних громад встановлено Положенням про добровольчі формування територіальних громад, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 року № 1449.

Сільські, селищні та міські ради забезпечують у межах відповідних видатків місцевих бюджетів належне фінансування заходів з підготовки добровольчих формувань місцевого значення (п.п. 5 п. 4 Порядку організації, забезпечення та проведення підготовки добровольчих формувань територіальних громад до виконання завдань територіальної оборони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 року № 1447).

Відповідно до п.п. 133.4.6 п. 133.4 ст. 133 Кодексу до неприбуткових організацій, що відповідають вимогам п. 133.4 ст. 133 Кодексу і не є платниками податку на прибуток підприємств, зокрема, можуть бути віднесені благодійні організації.

Отже, на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану не вважається порушенням вимог п. 133.4 ст. 133 Кодексу (з урахуванням положень п. 63 підрозділу 4 розділу ХХ Кодексу) щодо перебування неприбуткової організації у Реєстрі надання такою неприбутковою організацією, у тому числі благодійною організацією, благодійної (гуманітарної) допомоги на користь добровольчих формувань територіальних громад у порядку, встановленому Законами № 5073 та № 1192.

Відповідно до п. 52⁸ підрозділу 10 розділу ХХ Кодексу тимчасово, на період по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території

України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), зупиняється перебіг строків, встановлених, зокрема, статтями 52 і 53 цього Кодексу щодо надання контролюючими органами індивідуальних податкових консультацій в письмовій формі.

Згідно з п.п. 69.9 п. 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу для платників податків та контролюючих органів тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, зупиняється перебіг строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, з урахуванням особливостей, встановлених цим підпунктом.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).

ОБ'ЄДНАНА ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ З ПДФО, ЄСВ ТА ВІЙСЬКОВОГО ЗБОРУ НА ПЕРІОД ДІЇ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Об'єднаний звіт з ЄСВ та ПДФО/ВЗ (Податковий розрахунок)

Будова Податкового розрахунку

За побудовою об'єднаний податковий розрахунок включає:

- основну частину. Це заголовний блок з реквізитами й даними про роботодавця, проміжний блок з інформацією про додатки та загальною статистикою по працівникам, а також зведена інформація про нарахований ЄСВ, яка складається з 3-х розділів;
- 6 додатків. Вони практично всі стосуються ЄСВ, окрім Додатка 4ДФ, що призначений для звітування за ПДФО/ВЗ. Однак суб'єктів комерційного сектору можуть стосуватися лише 4 з них, а решта 2 додатки – для бюджетників, тому їх тут і не згадуємо.

Ці додатки, їхнє призначення — у таблиці нижче. За загальними правилами податкової звітності кожний з додатків є невід'ємною частиною звіту, а тому неподача додатка прирівнюється до неподання самого звіту (виняток можливий, коли інформація до звітування по такому додатку відсутня). Сам же Податковий розрахунок має статус декларації. Детальніше про «порожні» додатки — коли можна/не можна – читайте нижче.

ДОДАТКИ ПОДАТКОВОГО РОЗРАХУНКУ, що потрібні комерційному сектору:

- Код Додатка
- Додаток 1 (Д1)
- Призначення (назва додатка)
- Відомості про нарахування зарплати (доходу, грошового забезпечення) застрахованим особам

Хто подає:

- всі суб'єкти

Код Додатка:

- Додаток 4 (4ДФ)

- Призначення (назва додатка)
- Відомості про суми нарахованого доходу, утриманого та сплаченого ПДФО та військового збору
- Хто подає
- всі суб'єкти

Код Додатка:

- Додаток 5 (Д5)
- Призначення (назва додатка)
- Відомості про трудові відносини осіб та період проходження військової служби
- Хто подає
- ті суб'єкти, у кого були відповідні події

Код Додатка:

- Додаток 6 (Д6)
- Призначення (назва додатка)
- Відомості про наявність підстав для обліку стажу окремим категоріям осіб відповідно до законодавства

Хто подає:

- роботодавці, у яких є працівники, які потребують обліку спецстажу

* є ще Додаток 2 (Д2), Додаток 3 (Д3), які можуть заповнювати лише бюджетні установи/організації;

** до таких подій належать (див. абз. 2 п. 5 Розд. IV Порядку № 4):

- укладання або розірвання трудового договору, у т.ч. й при працевлаштуванні на нове робоче місце;
- укладання ЦПД або закінченні його дії у звітному кварталі;
- переведення особи на іншу постійну посаду або роботу у одній і тій же установі/організації;
- працівника було переміщено з одного структурного підрозділу до іншого;

- призначенні працівника на нову посаду (увага! такого раніше не було у Звіті з ЄСВ);
- надання або закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами;
- надання відпустки по догляду за дитиною по досягненню нею 3(6) років

Більшість роботодавців комерційного сектору (як юрособи, так і ФОП) заповнюють:

- заголовний й проміжний блок основної частини звіту;
- розділ 1 зведеної інформації по ЄСВ основної частини звіту;
- Додаток Д1 – персоніфікований розрахунок ЄСВ;
- Додаток 4ДФ – персоніфікований розрахунок ПДФО/ВЗ;
- Додаток 5ДФ – відомості про зміни у трудових відносинах. Його слід подавати й при призначенні працівника на нову посаду.

Щодо Додатка 6 (Д6), то він подається тоді, коли є особи, по яким рахується спецстаж.

Увага: підвищили працівника у посаді — заповніть Додаток 5ДФ Податкового розрахунку. Те ж саме — при звільненні або прийнятті на роботу.

Можете ознайомитися з загальним прикладом заповнення Звіту.

Як подавати об'єднаний звіт 2022

Цей Звіт подається:

в електронній формі – через електронний кабінет з використанням кваліфікованого електронного підпису (ідентифікатор – J0500106 для юросіб та F0500106 – для фізосіб-підприємців);

у паперовій формі – особисто або поштою, підписаний та з печаткою, якщо така використовується.

Якщо обрали останній, паперовий, варіант, то зверніть увагу:

- для поштової подачі Звіту треба, аби в Податковому розрахунку було заповнено не більше 5 рядків, має бути повідомлення про вручення та опис вкладення. Крім того, відправити Звіт слід не пізніше ніж за 5 днів до крайньої дати подачі;
- при особистій подачі Звіту, який має більше 5 рядків, ще й треба подати все одно його електронну форму (на електронних носіях).

Подається Звіт до органу ДПС за основним місцем обліку.

Подача об'єднаного звіту, якщо є структурні підрозділи

За наявності структурних підрозділів, наприклад філій, які неуповноважені вести облік і сплату зарплатних ЄСВ, ПДФО та ВЗ, головним підприємством тоді готується окремий Звіт по доходах, які виплачені працівникам такого підрозділу (філії).

Такий окремий Звіт:

- подається за основним місцем обліку установи;
- містить дані про відокремлений підрозділ, а саме — у ряд. 032 заголовної частини вказується код адміністративно-територіальної одиниці, де розташований такий підрозділ (п. 1 п. 4 розд. IV Порядку № 4);
- складається лише з Додатків 4ДФ за ті місяці звітного кварталу, коли напахувалася зарплата в таких підрозділах, з даними по працівникам підрозділу;
- подається за основним місцем обліку.

Наприклад, у разі наявності у підприємства 2-х відокремлених підрозділів подаються три Звіти:

- один — власний з виплатами лише по головному підприємству. У ньому зазначаються дані щодо ЄСВ, ПДФО/ВЗ по всім застрахованим особам, але лише за виплатами головного підприємства, без працівників відокремлених підрозділів (філій);
- два — по кожному підрозділу (філії).

Заповнення Податкового розрахунку з ЄСВ та ПДФО/ВЗ 2022

Заповнення нового Податкового розрахунку здійснюємо на основі Порядку його складання, який затверджений наказом Мінфіну від 13.01.2015 № 4 (у редакції наказу Мінфіну від 15.12.2020 № 773). Цей же наказ містить і актуальну форму (бланк) цього звіту.

Сплата ПДФО та подача Розрахунків у разі зміни місцезнаходження протягом бюджетного року

У разі зміни місцезнаходження, пов'язаного зі зміною адміністративного району, суб'єкт господарювання (у тому числі фізична особа – підприємець) до закінчення поточного бюджетного року сплачує податок на доходи фізичних осіб за попереднім місцезнаходженням.

При цьому Податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску, подається за основним місцем обліку, тобто до контролюючого органу за новим місцезнаходженням.

Водночас, суб'єкти господарювання, які змінили місцезнаходження з тимчасово окупованої території та/або території населених пунктів на лінії зіткнення на територію в областях або місті Києві сплату податків та подання звітності здійснюють за новим місцезнаходженням/місцем проживання з дати взяття на облік в контролюючому органі за новим місцезнаходженням/ місцем проживання.

Уточнення показників поданої декларації у разі коли протягом року об'єкт нерухомості зруйновано/знищено

Платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Норми встановлені пп. 266.1.1 п. 266.1 ст. 266 Податкового кодексу України.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт (пп. 266.3.3 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень – офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Порядок проведення державної реєстрації припинення права власності на об'єкт нерухомого майна у зв'язку з його знищенням визначено постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року № 1127 «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» із змінами і доповненнями.

Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і не пізніше 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування Декларацію з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за

формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально (пп. 266.7.5 п. 266.7 ст. 266 ПКУ).

У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому він набув право власності (пп. 266.8.1 п. 266.8 ст. 266 ПКУ).

Формою Декларації, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 10.04.2015 № 408 із змінами та доповненнями, передбачено зазначення типу Декларації: «Звітна», «Звітна нова» або «Уточнююча».

Тобто, платник податку – юридична особа нараховує податок за об'єкт нерухомого майна, який було зруйновано/знищено, при наявності підтверджуючих документів щодо державної реєстрації припинення права власності на такий об'єкт нерухомого майна, за період з 01 січня звітного року до початку того місяця, в якому проведено таку державну реєстрацію.

Якщо державна реєстрація припинення права власності на об'єкт нерухомого майна відбулась не пізніше 20 лютого звітного року, а «Звітну» Декларацію вже подано, то до закінчення граничного терміну її подання платником податків - юридичною особою Декларація подається за типом «Звітна нова», а після його закінчення – «Уточнююча».

02 вересня 2022 року набрав чинності Закон України від 15 серпня 2022 року № 2516-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо звільнення від оподаткування благодійної допомоги, виплаченої на користь членів сімей поранених та загиблих учасників бойових дій під час участі у відсічі збройній агресії та забезпеченні національної безпеки України», яким продовжено строк проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб до 01 березня 2023 року

02 вересня 2022 року набрав чинності Закон України від 15 серпня 2022 року № 2516-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо звільнення від оподаткування благодійної допомоги, виплаченої на користь членів сімей поранених та загиблих учасників бойових дій під час участі у відсічі збройній агресії та забезпеченні національної безпеки України», яким внесено зміни в частині : оподаткування податком на доходи фізичних осіб,

які передбачають, що не включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку сума (вартість) благодійної допомоги виплаченої (наданої) благодійниками, у тому числі благодійниками - фізичними особами на користь учасників бойових дій та фізичних осіб, які мешкають (мешкали) на території населених пунктів, в яких проводяться (проводилися) бойові дії, та/або які вимушено покинули місце проживання, а також працівників підприємств, установ, організацій, сил цивільного захисту, які залучаються (залучалися) та беруть (брали) безпосередню участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони (п.п. «в» п.п. 165.1.54 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – Кодекс); одноразового (спеціального) добровільного декларування, відповідно до яких продовжено строк проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб до 01 березня 2023 року (підрозд. 9 4 розд. XX «Перехідні положення» Кодексу). При цьому, у разі вибору декларантом, який подав одноразову (спеціальну) добровільну декларацію після 31 серпня 2022 року, у межах одноразового (спеціального) добровільного декларування ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, що передбачає сплату такого платежу трьома рівними частинами, сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування здійснюється декларантом у такому порядку: першого платежу – протягом 30 календарних днів з дати подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації; другого платежу – до 1 травня 2024 року; третього платежу – до 1 травня 2025 року.



www.appu.org.ua

Адреса: 04119, м. Київ, вул. Юрія Ілленка, 83-Д а/с25

*З організаційних питань телефонувати
Вікторії Беспаловій 067-793-00-15*

*З проблемних питань щодо захисту Ваших прав та законних
інтересів звертатися до
Лесі Кашпур 067-266-14-85*

info-appu@ukr.net